Remember Luigi Ionescu

(Daniela Caraman Fotea, 10 martie 2009)

A trecut peste timp grație șlagărului „Lalele” cu priză și la generația mileniului trei, grație remixului – inspirat, al lui DJ Phantom, care alătură sonorități și ritmică la zi, cu vocea reală a lui Luigi Ionescu. Cântărețul cu celebritate începînd din anii ’50, replica autohtonă a lui Domenico Modugno, cu care și semăna fizic și de la care preluase super-șlagărul lui Rocco Granata – Marina, Marina, Marina (în epocă – mega hit). Era o apariție pe scenă: înalt, brunet, fermecător, cu chip frumos, străjuit de o mustață aidoma celei care-l împodobea și pe numitul italian; avea o voce caldă, timbru particular, baritonal și mare sensibilitate.

A beneficiat de creațiile celor mai aleși compozitori – Ion Vasilescu, Dendrino, Elly Roman, Mălineanu, Kirculescu, Temistocle Popa, Gelu Solomonescu, Florentin Delmar, Giroveanu, care își alegeau și textierii, cu exigență și pretenții asupra capacității de transmitere a versurilor. Micile scenarii, majoritate cântece de dragoste, erau tălmăcite de Luigi cu delicatețe în accente emoționale. Cu toată înzestrarea vocală generoasă, ambitusul larg, forță, volum (deși suferea de o maladie pulmonară), a mers pe subtilitatea mesajului; prefera atmosfera intimistă, visarea, poetica. Pe tot parcursdul carierei, până la retragerea din viața artistică, în 1987, după zeci de premiere la Teatrul de revistă „Constantin Tănase", a cărui mare vedetă a fost: Revista ’58, Și Ilie face sport, Vitamina M... muzica, Vox Boema, În grădina bucuriilor, cu succese fără număr înregistrate și în comedii muzicale – spectacole cu scenariu și solicitări de actorie, în care a jucat alături de artiști de la Teatrul Național sau Operetă: Elena Burmaz, Sili Popescu ș.a. A plecat dintre noi (în 1989), lăsând în urmă amintirea unei voci calde, mângâietoare, ca o... „primăvară în ianuarie” – potrivit titlului unuia dintre șlagărele dedicate lui de Gelu Solomonescu.

Melodiile de suflet ale lui Liuigi Ionescu aduceau în eter parfum de lied...